

KOLBEOVA GODINA – 75. OBLJETNICA SMRTI

Nacionalni centri – njihova sjedišta

Predragi, prigodom 75. obljetnice mučeništva svetoga Maksimilijana Kolbea, Međunarodno vijeće odredilo je vrijeme proslave u trajanju od 14. kolovoza 2015. do 14. kolovoza 2016. godine. U tom će razdoblju svaki nacionalni centar osigurati čašćenje relikvija oca Kolbea u mjesnim svetištima, promičući pritom inicijative što će ih smatrati najprikladnijima za dostojno obilježavanje lika mučenika iz Auschwitza. Prilažemo tekst koji sadrži različite oblike slavlja prikladne za dostojno „praćenje” relikvija. Molimo vas da nam pošaljete kalendar s datumima i mjestima na kojima će se relikvije nalaziti, kako bismo to mogli objaviti na našoj internetskoj stranici. Povodom ove svečane prigode, časopis *Miles Immaculatae* i službena internetska stranica Međunarodne VB (MI), produbit će temu mučeništva s posebnim obzirom na svetoga Maksimilijana. Vrhunac godine obilježavanja bit će u Fatimi, na međunarodnome skupu koji će se održati od 28.- 30. listopada 2016., u kojemu ćemo se ujedno započeti pripremu i za stotu obljetnicu utemeljenja VB (MI) (1917 - 2017.). Preporučamo vam da osigurate dostojan prostor ovoj značajnoj i nadasve dragocjenoj inicijativi za put VB (MI) u svijetu. Gdje god je to moguće, poželjno je da svetu Misu 14. kolovoza 2016. predslavi biskup, uz obnovu predanja/posvete Bezgrešnoj.

Rim, 2. lipnja 2015.

Raffaella Aguzzoni, međunarodna predsjednica
fra Raffaele Di Muro, međunarodni asistent

Predstavljanje

Dana 14. kolovoza 1941., u koncentracijskom logoru Auschwitz u Poljskoj preminuo je otac Maksimilijan Kolbe, franjevac konventualac, davši život kako bi spasio jednoga oca obitelji (Franju Gajowniczeka) te pružio duhovnu pomoć drugim osuđenima na smrt u istoj ćeliji gladi. Dana 15. kolovoza, njegovo je tijelo bačeno u peć za kremiranje, a pepeo razasut vjetrom. O sedamdeset i petoj obljetnici njegove smrti, međunarodni centar VB (M.I.) predlaže da se u svakome narodu organizira hodočašće relikvija oca Kolbea, praćeno knjižicom proslave.

1. Značenje hodočašća relikvija
2. Proslava i obred dočeka relikvija
3. Slavlje s mladima i za mlade
4. Sveta Misa u čast svetoga Maksimilijana Kolbea
5. Kolbeovski ružarij
6. Krunica oca Kolbea.

ZNAČENJE HODOČAŠĆA RELIKVIJA

Značenje hodočašća relikvija sveca i mučenika Crkve Maksimilijana Marije Kolbea sastoji se u tome što je hrabro očitovao u punoj mjeri sve kršćanske i redovničke kreposti. Svojom poslušnošću, naukom, pravovjerjem, misionarskom revnošću, ekumenskim i katoličkim duhom svoj je život darovao Crkvi. Ljubio je Gospu, koju je odabrao kao put do Krista Spasitelja. Ljubio je čovjeka te je u nakani čovjekova spasenja rekao: „Toliko je nesretnih ljudi, bez vjere koji vrijeđaju Boga i prijeti im pogibao vječnoga prokletstva. Moram im pružiti ruku i sve ih dovesti k Bogu po Mariji; da bih to postigao, potreban je moj život, sav moj rad, moje trpljenje, sve do smrti.” Relikvije svetaca Crkve, što ih ona časti od prvih stoljeća svoje povijesti, uvijek su u njoj uživale veliko poštovanje.

1. Izraz „relikvije svetih ” podrazumijeva čitavo tijelo – ili dijelove tijela – onih koji „sada žive u nebeskoj domovini, dok su na ovoj zemlji, zahvaljujući krepostima života, bili značajni udovi Mistična Tijela Kristova i živi hram Duha Svetoga”
2. Osim dijelova tijela, relikvijama se smatraju i „predmeti koji su pripadali svecima, kao što su namještaj, odjeća, spisi te predmeti koji su bili u doticaju s njihovim tijelima ili počivalištima, kao što su ulje, platno, pa i svete slike”
3. Izlaganje, urešavanje i čašćenje relikvija: čašćenje relikvija valja organizirati već prema prilikama, imajući pritom u vidu sljedeće naputke Crkve: „Različite oblike pučke pobožnosti prema relikvijama svetaca, kao što su poljubac relikvija, njihovo urešavanje svijećama i cvijećem, blagoslov koji se podjeljuje s relikvijama, njihovo svečano pronosanje u procesiji, uključujući tu i mogućnost njihova nošenja bolesnicima, kako bi ih se na taj način utješilo i umnožilo njihove molitve za zdravlje, valja vršiti nadasve dostojanstveno te uz istinski poticaj vjere. Valja pritom izbjegavati izlaganje relikvija svetih na oltaru, koji je pridržan za Tijelo i Krv Kralja svih mučenika”
4. Međutim, relikvijar se može izložiti u crkvi ili kapeli, pokraj oltara, ili na nekome sličnu mjestu. Dopušteno je kađenje relikvija, kao i iskazivanje časti cjelovom te blagoslov relikvijarom.

1 Usp. Drugi Vatikanski koncil – Sacrosantum Concilium 111. 2 Kongregacija za bogoštovlje i stegu sakramenata, Direktorij pučke pobožnosti i liturgije, 2002. br. 236. 3 Ibid. 4 Ibid. 237.

Nema veće ljubavi doli dati život

Proslava u čast svetoga Maksimilijana Marije Kolbea s relikvijama

Priča o relikvijama svetoga Maksimilijana M. Kolbea

Za vrijeme svoga posjeta Berlinu tijekom ožujka, Maksimilijan je vidio jedan popularni časopis, *Der Sturmer*, u kojemu su židovi bili prikazani s dugom bradom. „Odrezat ću si bradu. Slažeš li se?” upitao je Maksimilijan. „Da, tvoj je franjevački habit već sam po sebi dovoljna provokacija”, odgovori mu provincijal. Vrativši se u Niepokalanów, Maksimilijan je zamolio fra Camilla neka mu odreže bradu. Bilo mu je teško prihvatiti da britva prelazi preko guste brade koju je bio pustio u Japanu, prije svega kako bi na taj način istaknuo svoju misionarsku službu. No, ono što je u Japanu izazivalo poštovanje prema franjevcima i tvorilo povlasticu, pod bliskom je tiranijom nacizma izazivalo prijezir i progón. Braća su se iznenadila kada su svojega gvardijana ugledala bez brade. „Oče!”, uzviknu fra Girolamo, „S bradom si izgledao tako dostojanstveno, poput kakva patrijarha. Sada si posve drugačiji. Zašto si je obrijao?” Maksimilijan mu odgovori: „Brada bi izazivala neprijatelja koji se hitro približava našem samostanu. Jednako kao i naš franjevački habit. Brade se mogu odreći, no ne i habita”. Nakon što je fra Maksimilijanu obrijao bradu, fra Camillo ju je sakupio u vrećicu. I danas se u arhivu Niepokalanòwa čuva pokoja dlaka njegove brade.

Pjesma

Obred dočeka relikvija

Ulaz u procesiji

Relikvijar se unosi u procesiji uz prikladnu pjesmu.

Izlaganje relikvijara

Relikvijar s relikvijama postavlja se na jednu stranu oltara ili na neko drugo prikladno mjesto.

Kađenje

U slučaju da je prisutan svećenik, ili neki drugi predstavnik Crkvene hijerarhije, može se izvršiti kađenje relikvijara za vrijeme trajanja pjesme.

Predslavitelj (P). U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. - Amen!

P. Blagoslovljen Gospodin Bog, Trojstvo ljubavi: sjajna su njegova djela, milosrdni njegovi putovi. Neka ga hvale sva stvorenja, a On neka blagoslovi i uzvisi svaki život. – Tebi slava i čast i poklon Oče, Sine i Duše Sveti, sada i uvijek. Amen.

Molitva

Bože, koji si Crkvi i svijetu podario svetoga Maksimilijana Mariju Kolbea, svećenika i mučenika, prepuna ljubavi za Bezgrješnu Djevicu, u potpunosti posvećena apostolskome poslanju i junačku služanju bližnjemu, po njegovu nam zagovoru, na slavu svoga imena, daj te mognemo bez pridržaja služiti dobrobiti čovječanstva, kako bismo, i u životu i u smrti, nasljedovali Krista, Sina tvoga. Koji živi i kraljuje, Bog ...

Pabianice – Dvije krune

ČITAČ /Č/. 1 Dragi Maksimilijane, tvoja je velika pustolovina započela kada si se, još kao vrlo mlad, licem do zemlje poklonio pred slikom Bezgrješne, obećavši joj da ćeš se za nju vojevati. Na taj si način izvršio gestu odvažna viteza koji se posvećuje svojoj „gospođi“, spreman za nju izvršiti i najzahtjevnije pothvate! A tko li je mogao biti tvoja *gospođa*: jedina dostojna osvojiti čitavo tvoje srce, najčistija i najljepša, ona ista koja je štitila tvoj narod?

Č. 2 Oduvijek sam znala kako će otac Maksimilijan Kolbe umrijeti mučeničkom smrću, radi jednoga neobičnog događaja koji se zbilo u njegovu dječastvu. Jednom je učinio nešto što mi se nije svidjelo, pa sam mu rekla: „Maleni moj, ne znam što će od tebe postati!“. Primijetila sam kako se moj sin mijenja, pa sam ga upitala: „Što nije u redu? Mami moraš sve reći“. On mi je odgovorio, drhteći čitavim tijelom i sa suzama u očima:

Č. 3 „Kada si mi rekla: Što će od tebe postati? – žarko sam se molio Gospi neka mi kaže što će od mene biti. Tada mi se Djevica Majka ukazala držeći u ruci dvije krune, jednu bijelu i jednu crvenu. S ljubavlju me pogledala i upitala želim li ih. Bijela je značila da ću ostati čist, a crvena da ću postati mučenik. Odgovorio sam da, želim to. Tada me Djevica nježno pogledala i nestala.

Č. 1 Neobična promjena moga sina posvjedočila je istinitost toga događaja. Neprestano je na to mislio te mi je ozarena lica govorio o svojoj želji umrijeti kao mučenik, ukaže li se ikada potreba za tim... (Iz: *Svetac iz Aušvica*, str. 217)

Č. 2 Ja sam sav i u potpunosti tvoj, dušom i tijelom. Čitav moj život, moja smrt, moja vječnost, zauvijek ti pripadaju: udostoj se činiti sa mnom što te volja. Ja sam u potpunosti zadovoljan. Ako ti je milo, udostoj se uzeti me istog ovog trenutka. Ako želiš da to bude kasnije, onda kasnije. Tvoj sam, Majčice. (KS 988)

Daj se voditi...

... Nemoj se pouzdavati u sebe sama; u svemu se u potpunosti pouzdaj u Božje milosrđe koje te vodi po Bezgrešnoj. U potpunosti se pouzdaj u Bezgrešnu. Daj se voditi...

Ne budi zabrinut ni za što. Daj se voditi u miru; ionako nisi ti taj koji čini, već je Božja milost ona koja s tobom sve čini. Neprestano se bori sa samim sobom kako bi činio ne ono što ti želiš, već ono što Bog želi, jer On to želi ... Daj se voditi... Bezgranično povjerenje, jer Ona

neće dopustiti da se izgubiš. Daj se voditi s pouzdanjem, s vjerom, s ljubavlju! Daj se voditi... budi vjeran nadahnućima: radi za slavu Božju, prema svojim mogućnostima. Daj se voditi u miru i ljubavi od Božjega milosrđa; nisi ti taj, već je Božja milost ona koja treba s tobom sve činiti. Dopusti neka te vodi Duh Sveti, i učinit ćeš toliko dobra, hvalit ćeš Boga u ljubavi. (sveti Maksimilijan)

Gesta - Nosimo jednu bijelu i jednu crvenu krunu.

Pjesma ili kanon

Rim – Vojska Bezgrešne

Č. 1 Čitav si se predao Bezgrešnoj te si radi Nje napustio svijet kako bi nasljedovao put svetoga Franje. Poslali su te u Rim na studij. Kako li je samo za tebe bio težak dan kada si na ulicama Vječnoga grada ugledao mnoštvo kako prosvjeduje... protiv Crkve! Ali kako? Takav je napad na Crkvu zahtijevao reakciju: odgovor u ljubavi, ali konkretan i trenutačan. I tako si sa šestoricom svojih sudrugova jedne večeri pred kipom Bezgrešne utemeljio... Vojsku! – spremnu odvažno se suprotstaviti svakome napadu na Kristovu Zaručnicu, u ime *Gospođe* kojoj ste se potpunoma predali: Bezgrešne!

Č. 2 Kada se upali oganj ljubavi, ne može si naći mjesta unutar granica srca, već bukti van te pali, proždire, prožima druga srca. Vojska Bezgrešne stavlja naglasak na tu ljubav, koja potiče kako bi, što je moguće brže, osvojila srca svih onih koji žive u sadašnjosti i koji će živjeti u budućnosti.

Č. 1 Vojnik Bezgrešne zna kako će, u Bezgrešnoj i po Bezgrešnoj, najbrže i najjednostavnije postati Isusova svojina, Božja svojina.

Č. 2 Znade kako je to jedini put, kojime se najjednostavnije postiže najuzvišenija svetost, kako bi se Bogu iskazala najveća moguća slava.

Č. 1 Vojnik Bezgrešne je, riječju, onaj koji se bori kako bi sva srca osvojio za Nju. (KS 1325)

Dopusti mi hvaliti te – dva kora

Dopusti mi hvaliti te, o Presveta Djevice. Dopusti mi hvaliti te svojim osobnim naporima i žrtvom. Dopusti mi živjeti, djelovati, trpjeti, dati se sav i umrijeti za tebe, samo za tebe! Daj mi privesti k tebi čitav svijet. Dopusti mi pridonositi tvojoj sve većoj hvali, tvojoj najvećoj mogućoj slavi. Dopusti mi iskazati ti toliku slavu kakvu ti još nitko dosad nije iskazao. Podari drugima neka me nadmaše u revnosti za tvoju hvalu, a meni nadmašiti njih, kako bi tako časnom tvoja slava sve više rasla i produbljivala se, prema želji Onoga koji te na tako jedinstven način uzvisio nad sva stvorenja. Samo si ti Boga častila bez mjere, više no svi njegovi sveci. Za tebe je Bog stvorio svijet. Za tebe je Bog i mene pozvao u život. Odakle mi dolazi taj veliki dar? Oh, dopusti mi hvaliti te, o Presveta Djevice! (sveti Maksimilijan Kolbe)

Gesta - Nosimo Statute VB (M.I.)

Pjesma ili kanon

Niepokalanow - poslanje

Č. 1 Tvoje je misionarsko djelovanje bilo neumorno. Neumorno si svojima u Europi i Japanu prenosio zanos obilnih i čudesnih plodova što ti ih je Providnost davala ubirati. Napisao si: "Mi trebamo u rukama Bezgrešne postati poput olovke u rukama pisca, kao kist u rukama slikara, kao dlijeto u rukama kipara, kako bi Ona mogla od nas činiti što je volja".

Č. 2 Živimo u drvenim kolibama, od milostinje te se lišavamo čak i onih ugodnosti koje su nam dostupne; sami se trudimo oko objavljivanja časopisa, naprežući se katkad i onkraj svojih snaga, samo kako bismo osvojili što je moguće više duša za Bezgrešnu te je na taj način najvjerodostojnije uzvisili i učinili sretnom... naša se djelatnost sastoji u ostvarivanju Pravila svetoga Franje.

Č. 1 Naša zajednica posjeduje pomalo junačan stil života, što jest i mora biti Niepokalanów, kako bi se dičila svojom zastavom, izdavačke kuće dnevnikâ, periodičnog i neperiodičnog tiska, tiskarskih agencija, radijskih antena, književnih zavoda, kazalištâ, kinematografskih sala, parlamenata, senatâ; riječju, posvuda, po čitavoj zemlji.

Č. 2 Naši su bolesnici blagoslov za zajednicu. Sve poteškoće vezane uz izdavaštvo povjeravam njima. Bolnica je talionica u kojoj se pročišćujem, pa i od nedostataka i slabosti. To je jedina djelatnost u Niepokalanowu koja daje sigurne plodove, i to mi donosi najveći mir. Naši su bolesni veliko bogatstvo. (sveti Maksimilijan Kolbe)

Molitva svetog Franje

Gospodine, učini me oruđem svoga mira:

Gdje je mržnja, da donosim ljubav!

Gdje je uvreda, da donosim praštanje!

Gdje je nesloga, da donosim jedinstvo !

Gdje je zabluda, da donosim istinu!

Gdje je sumnja, da donosim vjeru!

Gdje je očaj, da donosim nadu!

Gdje je tama, da donosim svjetlo!

Gdje je žalost, da donosim radost!

Gospodine, učini da ne tražim:

da me tješe, nego da ja tješim druge;

da ne zahtijevam da me razumiju,

nego da se trudim razumjeti druge;

da ne tražim samo da me ljube,

nego da i ja ljubim druge!

Jer tko se daruje, prima:

tko prašta, bit će mu oprošteno

i tko umire sebi, rađa se za vječni život!

Gesta - Nosimo kist i zemljovid svijeta.

Pjesma ili kanon

Auschwitz - mučeništvo

Č. 1 I Bezgrešna ti je rekla: "Maksimilijane, čitavoga si me života zvao majkom; i zaista, ja jesam tvoja majka. A ti... ti si moj sin! Poput Isusa! Eto sada, kao i za Njega, i za tebe dolazi tvoj čas, čas tvoje proslave..."

Č. 2 Srce svake katoličke ustanove jest kapela sa svetojhraništem, dom Boga živoga. Odatle vjernici dobivaju snagu i svjetlost. I Aušvic je imao svoje duhovno središte, iz kojega su isijavale agonija, očaj, i smrt: bio je to zatvor u zatvoru, kažnjenički blok zvan bunker. Tu je Kolbe ušao poput zračka svjetlosti u mračnu jamu. On, koji je uvijek gajio iznimnu čistoću, bijaše lišen odjeće.

Č. 1 Žrtve su se, nage, sve nalazile u jednoj ćeliji, blizu koje su bili drugi, kažnjeni radi prethodnih pokušaja bijega. Zrak se nije dao disati, dok je pod ćelije bio od cementa. Može se reći kako je prisutnost oca Maksimilijana u bunkeru bila potrebna radi drugih. Ludjeli su od pomisli da se više neće vratiti svojim obiteljima, svoji kućama, te su vikali i preklinjali od očaja. On im je uspio vratiti mir te su se počeli miriti sa sudbinom. Zahvaljujući daru utjehe što im ga je darovao, osuđenicima je produljio život, inače bi, psihički posve uništeni, umirali za kratko vrijeme.

Č.2 Da bi im okrijepio duh, hrabrio ih je govoreći kako još možda nađu bjegunca te će oni tada biti pušteni. Potom su mu se pridružili naglas moleći. Vrata ćelije bila su od drva hrasta,

te se, radi tišine i akustičnosti, Kolbeov glas u molitvi širio i do drugih ćelija, gdje su ga zatočenci mogli sasvim dobro čuti. Potom bi mu se i oni pridružili.

Č.1 Od toga trenutka nadalje, svakoga se dana iz ćelije gdje su se nalazile te sirote duše, i kojoj su se pridruživali drugi glasovi, moglo čuti molitvu, kronicu, Crkvene pjesme. Otac Kolbe predmolio je, dok su mu drugi odgovarali u zboru. Budući da su te molitve i pjesme odjekivale po svim dijelovima bunkera, imao sam dojam kako se nalazim u crkvi. (iz: Svetac iz Aušvica, str. 217)

FF 263 – Iz pjesme stvorova - dva kora /zadnja kitica/

Altissimo, onnipotente, buon Signore, tue sono le lodi, la gloria, l'onore e ogni benedizione. A te solo, Altissimo si confanno, giacché non c'è uomo degno neppure di nominarti. Lodato sii, mio Signore, per quelli che perdonano per amor tuo, e sostengono infermità e tribolazioni. Beati quelli che le sopporteranno serenamente, perché da te saranno incoronati. Lodato sii, mio Signore, per sorella nostra Morte corporale, alla quale nessun uomo può sfuggire. Guai a quelli che morranno in peccato mortale. Beati quelli che troverà nella tua santissima volontà, ai quali la morte eterna non arrecherà alcun male. Lodate tutti e benedite il mio Signore, e ringraziatelo e servitelo con grande umiltà.

MOLIMO SA sv. FRANJOM

Svemogući, presveti, svevišnji, najviši Bože,
Oče sveti i pravedni,
Gospodine, Kralju neba i zemlje,
zahvaljujemo ti radi tebe samoga,
što si po svojoj svetoj volji
i po jedinome svome Sinu s Duhom Svetim
stvorio sve duhovno i tjelesno,
i što si nas, stvorene na svoju sliku i priliku, postavio u raj.
A mi smo pali po svojoj krivnji.
I zahvaljujemo ti,
kao što si nas po svome Sinu stvorio,
da si tako, po svojoj svetoj ljubavi kojom si nas ljubio,
učinio da se on, pravi Bog i pravi čovjek,
rodi od slavne vazda Djevice,
preblažene svete Marije,
i što si htio da kao zarobljenici budemo otkupljeni
njegovim križem, krvlju i smrću.
I zahvaljujemo ti što on, Sin tvoj,
ima doći u slavi svoga veličanstva,
da osuđeničke koji se nisu obratili, niti su te spoznali
baci u oganj vječni,
a onima koji su te spoznali,
koji su te štovali i u pokori ti služili,
da reče: "Dođite, blagoslovljeni Oca mojega,
primite kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta."
A budući da mi, bijedni i grešni,
nismo vrijedni ni da tvoje spomenemo ime,
molimo i zaklinjemo da Gospodin naš Isus Krist,
tvoj ljubljani Sin u kojemu ti je sva milina,
skupa s Duhom Tješiteljem tebi zahvaljuje,
kako je tebi i njemu po volji,
mjesto svih, jer je on tebi dostatan za sve
i po njemu si nam toliko dobra učinio. Aleluja.

(molitva iz XXIII. poglavlja "Nepotvrđenog Pravila")

Gospodine, učini me oruđem svoga mira!
Gdje je mržnja, da donosim ljubav!
Gdje je uvreda, praštanje!
Gdje je nesloga, da donosim istinu!
Gdje je sumnja, da donosim vjeru!
Gdje je očaj, da donosim nadu!
Gdje je tama, da donosim svjetlo!
Gdje je žalost, da donosim radost!
Gospodine, daj da ne tražim da me tješe, nego da ja tješim druge;
da ne zahtijevam da me razumiju, nego da ja razumijem druge;
da ne tražim samo da mene ljube, nego da i ja ljubim druge!
Jer tko daruje, prima;
tko prašta, biti će mu oprošteno,
i tko umire sebi, rađa se za vječni život!
Amen.

Gesta - Minuta šutnje.

10. listopada 1982.: Ivan Pavao II proglašuje svetim Maksimilijana M. Kolbea

Č.1 I Bezgrešna te uzela za ruku i povelala sa sobom. U istome onome Rimu u kojemu je tvoje djelo ugledalo svjetlo dana, na istome onome trgu svetoga Petra gdje su neprijatelji Crkve pred toliko godina održali svoje manifestacije, ti si proglašen svetim. Radost na nebu i na zemlji, radi čudesna procvata tvoga viteškoga i svećeničkoga ideala spremna dati život za prijatelje svoje! Bezgrešna se smiješila, prostrijevši nada svu svoju djecu, okupljenu na tome trgu, kao i na čitav svijet, svoj nebeski plašt.

Iz Evanđelja po Ivanu – usp. 15,12-17

Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! ¹³Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. ¹⁴Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. ¹⁵Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. ¹⁶Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. ¹⁷Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge."

Iz homilije Ivana Pavla II. (10. studenoga 1982.)

„Nitko nema veće ljubavi od ove: da tko život svoj da za svoje prijatelje. Od danas Crkva želi svetim zvati čovjeka kojemu je bilo dano doslovce provesti u djelo ove riječi Otkupiteljeve. Eto, dakle, kako se, potkraj lipnja 1941., kada su po naredbi zapovjednika logora postrojili zatočenike određene za smrt od gladi, taj čovjek, Maksimilijan Marija Kolbe, dragovoljno javio, rekavši kako je spreman poći u smrt umjesto jednoga od njih. Njegov je dragovoljni prijedlog prihvaćen te je ocu Maksimilijanu, nakon više od dva tjedna trpljenja uzrokovana glađu, život naposljetku oduzet smrtonosnom injekcijom dana 14. kolovoza 1941. Otac Maksimilijan Kolbe, i sâm zatočenik koncentracijskoga logora, na mjestu smrti zatražio je pravo na život nedužnoga čovjeka, jednoga od 4 milijuna. Otac Maksimilijan na taj je način

ponovno potvrdio isključivo pravo Stvoritelja na život nedužna čovjeka te je posvjedočio Krista i ljubav. Apostol Ivan ovako je zapisao: Po ovome smo spoznali ljubav: Krist je dao život za nas te smo i mi dužni dati život za braću. Davši život za brata, otac se Maksimilijan, kojega je Crkva još od 1971. častila kao blaženika, na poseban način suobličio Kristu. Na divljenja dostojan način traje u Crkvi i svijetu plod junačke smrti Maksimilijana Kolbea. Maksimilijan nije umro, već je dao život za brata.”

Č. 1 Dolazim k tebi, Maksimilijane, u želji primiti nešto od „tvoga dara”, onoga što ti, svojim životom, predstavljaš za mene i za čitav svijet! Toliko bih volio da mogu kleknuti pred tvojim grobom i pomoliti ti se. Ali, za tebe grob ne postoji: tvoje je tijelo nestalo u dimu, i sada je zrak koji me okružuje, koji udišem, koji je u meni. Tako, onaj koji te sada želi naći, može te naći jedino pod okriljem tajne ljubavi.

Gesta - Poljubac relikvije.

Pjesma ili kanon

Molitva sv. Maksimilijanu

Svet Maksimilijane, želimo ti otvoriti svoje srce kako bi ga ti zapalio onom ljubavlju i onom revnošću za Kraljevstvo koji su pokretali tvoj život i povelili te na put ulicama svijeta. Poput tebe, želimo svaki dan prinostiti svoj život Gospodinu po rukama Bezgrešne i moliti jedni za druge, kako bismo zajedno bacali mreže pouzdanja i ufanja. Vjerujemo kako tvoj primjer života i poslanja može osvojiti srca mnoge braće. Pomozi nam otkriti slavu života koji se daruje. Amen.

Zaključak

P. Bog, slava i radovanje Svojih vjernih slugu, koji nam je u mučeniku Maksimilijanu Mariji Kolbeu dao znak junačke ljubavi, rasvijetlio svoje lice nad nama. - Amen.

C. Zagovor mučenika ljubavi utvrdio nas u vjeri u Krista, a primjer njegove ljubavi prema Bezgrešnoj potakao nas u naviještanju Evanđelja. - Amen.

C. Uživali s Marijom Bezgrešnom, Kraljicom svetih, radost i mir one domovine u kojoj je Crkva dovijeka uzvisivana po slavnome zajedništvu sve svoje djece. Amen.

C. I blagoslov Boga Svemogućega, Oca i Sina i Duha Svetoga, sašao na vas i ostao s vama dovijeka. - Amen.

Pjesma

NE ZABORAVITE LJUBAV

slavlje s mladima i za mlade

Pjesma

I. dio: SLOBODA

Voditelj

Jedan ili više mladih pred oltar ili na križ stavljaju natpis na kojemu piše „sloboda”, očitujući na taj način želju u potpunosti živjeti svoj kršćanski poziv i postići svetost.

Čitač

Jesi li ikada razmišljao o tome tko si? S pravom se osjećaš nadmoćnim u odnosu na stvorenja koja te okružuju; u odnosu na kamenje, ma bilo ono i dragocjeno; na cvijeće, ma koliko ljupko i privlačno bilo; u odnosu na životinje, koliko god da su nam one korisne. Osjećaš se gospodarom onoga što te okružuje, i to s punim pravom. S ponosom promatraš zrakoplov što polijeće, slušaš na radiju glazbu koja se izvodi na drugome kraju zemlje te uživaš u još brojnim drugim izumima ljudskoga uma.

Tko si? Jesi li svjestan da možeš promišljati o sebi samome kako bi doznao tko si; posjeduješ sposobnost razmišljanja. Jednako tako raspolažeš mogućnošću odgoditi to promišljanje za kasnije, jer si slobodan, posjeduješ slobodnu volju. Dakle, slobodan si samostalno prosuđivati. Uistinu si velik. (KS 1270)

Blagoslovljen Gospodin Bog za sve ono što je učinio u tebi! Na nama je uvijek sloboda prosuđivanja: niti Bog niti Bezgrešna ne žele ograničavati našu volju. Stoga ih, ako želimo, u svakome trenutku možemo napustiti. Ako želimo. (KS 1265)

Ako smo posve svjesni izravne izmjene misli i osjećajâ, želja i pomoći što nam je Bezgrešna pruža, u svakom ćemo se slučaju uvijek osjećati slobodnima, budući da posjedujemo slobodnu volju. (KS 1270)

Tišina – glazba u pozadini

U osluškivanju Riječi

L. 1 - "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući" (Lk 19,5).

L. 2 - "Učitelju, molim te pogledaj mi sina: jedinac mi je(...)" (Lk 9,38).

L. 1 - "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" (Lk 9,20).

L. 2 - "Kazao mi je sve što sam počinila." (Iv 4,29).

Simbolična gesta: Mladi donose na oltar svoje osobne iskaznice (ili papirić s osobnim imenom) te papir na kojemu su napisani datum njihova krštenja i riječ koja najbolje opisuje njihovu pripadnost vjeri.

Pjesma

II. dio: PRAVEDNOST

Voditelj

Jedan ili više mladih pred oltar ili na križ stavljaju natpis na kojemu piše „pravednost”, očitujući na taj način želju živjeti za Evandjelje i braću.

Čitač

Odakle nezaposlenost? Zašto toliki ljudi bez korice kruha? Gledam različite novine koje na podjednak način obrađuju teme poput ovih: „Nakon oslobođenja Poljske, započeli smo živjeti odveć gospodski a zapravo smo na razini prosjakâ”.

„Previše komoditeta a premalo posla”.

„Previše stranaka a premalo domoljublja”.

„Prečeste krađe društvenog dobra”.

Gdje je prauzrok, „uzrok svih uzroka ” naše krize? U pomanjkanju poštenja.

U pomanjkanju obdržavanja Božjih zakona; odgovornosti prema sebi samima i prema bližnjemu. Neka se svi, bez ijedne iznimke, danas iskreno ispovjedi i počnu živjeti kao istinski katolici te će se domovina hitro oporaviti, novčana će se situacija srediti i uvećati broj čestitih radnih mjesta.

Ali, što učiniti? ... Trebamo li se možda obeshrabriti i kazati: „Nismo u stanju to učiniti?”.

Ne, nikada! Bila bi to oholost, iako prikrivena, sofisticirana.

Ona nam možda nije u stanju, ili nam ne želi pomoći?

Da, Ona, Bezgrešna, treba uistinu zaposjesti čitavu Poljsku; Ona treba biti predmetom nježne ljubavi od svakoga, a napose srdaca mladih. Ona treba biti prisutna u parlamentu i u senatu. U poniznoj i ljubavljivi ispunjenoj molitvi, Ona će nam sama reći što nam je činiti, Ona će na sama voditi. Molimo, dakle, i dajmo se voditi od Nje. (KS 1119)

Tišina – glazba u pozadini

L. 1 - "Podajte im vi jesti!" (Lk 9,13).

L. 2 – „Zar sam ja čuvar brata svoga?“ (Post 4,9).

Simbolična gesta: mladi primaju svaki po dio slagalice koja zajedno tvori kuću ili grad te je u tišini trebaju složiti. Davanje onoga što nam je povjereno je pravednost u odnosu prema našoj braći u Kristu, i ono je čime se gradi bolji svijet.

Pjesma

III. dio: POUZDANJE

Voditelj

Jedan ili više mladih stavljaju pred oltar ili na raspelo papir na kojemu piše „pouzdanje”, očitujući na taj način da je Gospodin prvi u njihovu životu.

Čitač

Život je ponekad tako težak! Čini nam se kako više nema nikakva izlaza.

Ne možemo glavom kroza zid.

Prilike su žalosne, teške; ponekad čak i užasne, očajne.

Ali zašto? Je li baš toliko strašno živjeti na ovome svijetu?

Je li moguće da Bog ipak ne zna sve? Je li moguće da nije svemoguć?

Čak i kada bismo na trenutak primili beskrajnu inteligenciju te uspjeli shvatiti sve „zašto” i sve posljedice, ne bismo za sebe odabrali ništa drugo doli ono što Bog za nas dopušta, jer, On je Mudrost sama i dobro znade što je najbolje za nas. On je ujedno i Dobri Otac, želi i čini ono što nas vodi k najvećoj sreći, a to je raj.

Zašto smo, onda, ponekad tako potišteni?

Jer ne vidimo poveznicu između naše sreće i stvari koje nas pogađaju: ne možemo znati sve! Što nam je, dakle, činiti?

Pouzdamo se u Boga ... no, učinimo to bezgranično! Pouzdamo se da nam se, trudimo li se vršiti Njegovu Volju, ne može dogoditi nikakvo istinsko zlo, pa i kada bismo morali živjeti u vremenu tisuću puta težemu od ovoga sadašnjega. (KS 1264)

Tišina – glazba u pozadini

L. 1 – Kako će to biti? (Lk 1,34).

L. 2 - "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju(...)" (Mt 1,20)

Simbolična gesta: mladi uzimaju i ljube Čudotvornu Medaljicu.

Pjesma

IV. dio: LJUBAV

Vodič

Jedan ili više mladih stavljaju pred oltar ili na križ papir s natpisom „ljubav“, u želji da čine dobro svojoj braći.

Čitač

Iz spisa svetoga Maksimilijana: Ljubimo bližnjega, ne stoga što bi nam bio simpatičan ili pak od koristi; bogat, utjecajan, ili jednostavno zahvalan...

Istinska se ljubav izdiže iznad stvorenja i uranja u Boga: u Njemu, za Njega, i po Njemu ljubi sve, dobre i zle, prijatelje i neprijatelje. Svima pruža ruku punu ljubavi, za sve moli, za sve trpi, svima želi dobro, svima želi sreću, jer Bog tako hoće... (KS 1075)

Auschwitz, 15 giugno 1941

Draga mama, kod mene je sve u redu. Ljubljena majko, ne brini se za mene i za moje zdravlje, jer dobri Bog, koji je sveprisutan s velikom ljubavlju misli na sve i na sva.

Auschwitz, 1941. Poručnika, inače prekaljena profesionalna vojnika, jedan je pripadnik SS-a odredio za jednu od najokrutnijih kazni koje postoje u logoru: zatvorenik će biti zatvoren u praznu podzemnu ćeliju, posve nag, te ostavljen bez hrane i vode sve do smrti.

Otac, žrtva, pada u gorki plač, misleći na suprugu i djecu, i govori kako ne želi umrijeti. Pripadnici SS-a na to ne obraćaju nimalo pozornosti.

Odjednom se kroz redove probija jedan drugi zatvorenik te moli da bi zauzeo mjesto osuđenika. Pripadnici SS-a ostaju zatečeni.

«Tko si ti?», pita jedan SS-ovac zatvorenika s brojem 16670.

«Katolički svećenik», odgovara ovaj.

«Nemam obitelji», dodaje, kao da je time sve objašnjeno.

U pozadini se čuju brojni glasovi: «To je otac Kolbe». Čak i oni koji mu nisu prijatelji, prepoznaju to ime: čuveni franjevac, urednik i izdavač, čija su izdanja bila od tolike važnosti za predratnu Poljsku: «To je otac Kolbe»... Ali, što mu to pada napamet?

Njegovi kolege iz škole, subrača franjevci, supatnici iz ćelije, predstavljaju ga kao čovjeka osmijeha, puna ljubavi, kojemu trpljenje nije strano; ukratko, čovjeka od krvi i mesa, koji je u potpunosti sjedinjen s Bogom.

Može li uistinu jedno ljudsko biće postići toliku cjelovitost?

Ili se možda čovjek izgubio u mitu? Ako je taj «nadjunak» uistinu stvaran, možemo li ga smatrati pripadnikom našega ljudskoga roda koji je toliko nepouzdan?

(prolog iz *Patricia Treece*, Svetac iz Aušvica, str. 9)

Tišina – glazba u pozadini

Usp. Iv. 13,1-15.

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. ²I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. ³A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa ⁴usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. ⁵Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan.

⁶Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?" ⁷Odgovori mu Isus: "Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije." ⁸Reče mu Petar: "Nećeš mi prati nogu nikada!" Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom." ⁹Nato će mu Šimun Petar: "Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!" ¹⁰Kaže mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge - i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!" ¹¹Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi čisti."

¹²Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: "Razumijete li što sam vam učinio? ¹³Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! ¹⁴Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. ¹⁵Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih."

Simbolična gesta: mladi jedni drugima peru noge.

Pjesma

V. dio: POSLANJE - MISIJA

Voditelj

Mladi se postavljaju u krug, kako bi izrazili zajedništvo i međusobnu podršku. Svome prijateljstvu podaruju misionarski vid, čitajući zajedno:

Poput Marije,

i ti hodi putovima svijeta ne bojeći se samoće, poteškoća, kušnji, jer je Krist uvijek s tobom!

Pođi ljudima u susret s osmijehom i pouzdanjem, jer jedino ćeš vjerom susresti Boga koji se krije u njima.

Ne zaboravi se nadati i nikada se ne umori tražiti Kraljevstvo Božje, jer samo onaj koji traži nalazi, koji kuca otvara mu se, koji ište daje mu se.

Svakoga dana svoga života prihvati onu kap radosti namijenjenu samo tebi i često je prizivaj u sjećanje. Ako trebaš birati među svojim mislima, odaberi one najradosnije, jer je radost dar koji se svakoga dana iznova osvaja.

Pokušaj i najljućega protivnika zvati „prijateljem”, i otkrit ćeš kako i on posjeduje istinu koju ti nudi.

Idi ususret životu s ljubavlju, jer je pustolovina, dar ljubavi za tebe i druge.

Nauči Boga zvati nježnim imenom, Otac. Želiš li biti istinski sretan te usrećivati mnoge sve više se otvaraj planu ljubavi koji On ima za tebe.

Amen.

Čitač

Iz ljubavi prema Bezgrešnoj odrekao sam se vlastite obitelji i djece po tijelu, ali mi je Bezgrešna, koja se ne da nadmašiti u velikodušnosti, udijelila brojnu djecu budući da ste svi vi koji ste čitav svoj život i budućnost posvetili Bezgrešnoj moja duhovna djeca.

I, vjerujte mi: ona mi je udijelila takvu nježnost i takvu ljubav prema svima vama, uistinu sličnu nježnosti što je tata i mama osjećaju prema svome ljubljnome djetetu.

(KS 329).

Pjesma

KOLBEOVSKI RUŽARIJ - Otajstva svjetla

PRVO OTAJSTVO - Isusovo krštenje u rijeci Jordanu

Voda, koja pročišćuje sve preko čega teče, simbol je Bezgrešne: One koja je bez grijeha. Na onoga koji je umiven tom vodom silazi milost Duha Svetoga, koja donosi život milosti i dioništvo u božanskoj ljubavi. (KS 1326)

Mariju pronalazimo u onome trenutku kada pronalazimo život milosti; u trenutku kada postajemo djeca Božja, posvećena Kristu. U Krštenju Ona je ta koja nam daje taj život kada nam za trajanja našega zemaljskog života pomaže dosljedno živjeti svoju vjeru.

Molimo kako bismo bili sposobni predati se ljubavi Očevoj koji i danas s nama obnavlja krsni savez i poziv na to da budemo Njegova djeca.

DRUGO OTAJSTVO - Svadba u Kani

Dobro znaš kako je djetetu potrebna majka, jer si Ti sam uspostavio taj zakon ljubavi. Stoga su nam Tvoja dobrota i milosrđe stvorili Majku. Njoj ništa ne odbijaš, ali niti Ona nije kadra bilo što ikome odbiti. Tko onda, dakle, ne bi mogao stići u raj...? (KS 1145)

Marija je žena vjere. Poslužitelji u Kani pouzdali su se u nju i poslušali je. Na taj se način dogodilo prvo čudo. To je Marijino poslanje: svima naviještati „učinite što god vam kaže”.

Molimo za poslušnost u vjeri svemu onomu što Gospodin od nas svakoga dana zahtijeva.

TREĆE OTAJSTVO - Naviještanje Kraljevstva

Kada se upali oganj ljubavi, ne može si naći mjesta unutar granica srca, već izlazi van te pali, proždire, obuzima... Vojska Bezgrešne stavlja naglasak na tu ljubav, koja nas navodi osvojiti srca sviju, što je prije moguće. (KS 1325)

Bezgrešna Djevica Marija je jamstvo da je u svijetu dobro jače te se širi brže od zla. Ona posjeduje tu moć: milošću obuhvatiti ljude i ishoditi im spasenje. Naslutiti tajne Marijine ljubavi prema čovječanstvu znači naslutiti istu onu ljubav što ju je Marija gajila prema Kristu.

Molimo da bismo, u svojoj sredini, mogli biti svjedoci i navjestitelji Kraljevstva Nebeskoga.

ČETVRTO OTAJSTVO - Isusovo Preobraženje

Najznačajniji stupnjevi svetosti su: glasna molitva, meditacija, i kontemplacija. Na ovome posljednjemu stupnju Bog ponekad dušu privlači vrlo blizu k sebi te ona, okupana nebeskom svjetlošću i zapaljena ljubavlju, ulazi u ekstazu. (KS 1001)

U životu posvete Bezgrešnoj najvažniji dio je pridržan za unutarnji život, u cjelovitosti življen s Marijom. U njenoj milosti te u zajedništvu s njome Ona u nama stvara ono raspoloženje duha molitve kojim i sama čitav svoj život prikazuje Bogu.

Ljubav prema Mariji nije samo jednostavan polet osjećajâ, već snaga koja budi dušu od duhovne tromosti i uzdiže ju prema životu svetosti.

Molimo da bismo znali posvetiti vrijeme molitvi kako bi ona postala naš najvažniji „rad”.

PETO OTAJSTVO - Ustanovljenje Euharistije

Što mogu najuzvišenije poželjeti i sebi i vama? Ne poznajem ništa uzvišenije od Isusovih riječi: Nema veće ljubavi od ove: da tko svoj život dade za svoje prijatelje. (Conf. 2-8.8.1939)

Poduprijeti snagom vjere i svjetlošću što dolazi od Marije, znam kako moram ljubiti sve do gubitka života... jer, darovati sebe, najuzvišeniji je izraz ljubavi. U radosnim, kao i u žalosnim časovima; u trenutcima pobjede kao i u onima kušnje; u nesigurnostima svakodnevnice, utecimo se Marijinu moćnu i pouzdanu zagovoru. U njenu imenu pronaći ćemo motiv svakog djelovanja, tajnu svake pobjede, snagu za novi život.

Molimo da nas Euharistija kojoj se klanjamo i koju primamo učini sposobnima za djelo ljubavi prema braći.

KRUNICA OCA KOLBEA

Jedino sredstvo postizanja obraćenja i posvećenja duša jest milost Božja. Ta se milost postiže molitvom. U tom je smislu molitva koju je Bezgrešna objavila prilikom ukazanja Čudotvorne Medaljice od prvotne važnosti.

Sveti Maksimilijan Marija Kolbe

Ova krunica, koja se sastoji od 15 zrnaca i medaljice na kojoj je prikazan sveti Maksimilijan Marija Kolbe, zaziva moćni zagovor toga mučenika ljubavi, što ga je sveti Ivan Pavao II. proglasio zaštitnikom naših teških vremena i prorokom civilizacije ljubavi. I sâm je sveti Maksimilijan rekao kako oni koji su u nebu, oslobođeni ovozemaljskih briga i dužnosti, mogu objeručke raditi za posebne potrebe onih koji ih zazivaju za pomoć.

Kako moliti

Molitva započinje tako što se na prvome zrcu iza Medaljice izmoli „**Spomeni se**“: ova molitva podsjeća na sinovsku ljubav i bezuvjetno pouzdanje što ih je sveti Maksimilijan gajio prema Bezgrešnoj.

Na ostalih 14 zrnaca, koja predstavljaju smrt svetoga Maksimilijana M. Kolbea 14. kolovoza 1941., moli se **molitva Čudotvorne Medaljice** koju je i on sam bio prilagodio. Uvijek je poticao na tu molitvu za obraćenje i posvećenje svakoga čovjeka, počevši od samoga sebe. Završava se zazivom moćna **zagovora svetoga Maksimilijana**, spominjući se pritom na poseban način nakane ili pak osobe za koju molimo.

Spomeni se

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se još nikada nije čulo da si ti ikoga zapustila koji se tvojoj zaštiti utekao, tvoju pomoć zatražio, tvoj zagovor zaprosio! Ovim pouzdanjem utječem se ja k tebi, Djevice djevica, k tebi Majko dolazim ja grešnik i uzdišem: nemoj, Majko Riječi Božje, prezreti riječi mojih, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

Molitva Čudotvorne Medaljice

O Marijo, bez grijeha istočnoga začeta, moli za nas koji se tebi utječemo, i za sve one koji se tebi ne utječu, a osobito za neprijatelje svete Crkve i za sve one koji su tebi preporučeni.

Zaziv

Sveti Maksimilijane Marija Kolbe, moli za nas.

